

Președintele Clubului de la Roma, pe Europa

Dr. Călin Georgescu: "În ultimii 25 de ani, sufletul românesc a fost trecut prin sabie"

Dr. Călin Georgescu este unul dintre cei mai importanți experți români în dezvoltare, și anume în dezvoltarea durabilă. Între 1997 și 2013 a fost director executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă din România, iar din anul 2013 este președintele Clubului de la Roma (Centrul European de Cercetare din Viena, Austria). Clubul de la Roma este o denumire simbolică pentru o organizație al cărei scop este să supună atenției întregii lumi diverse aspecte referitoare la viitorul planetei. Acuzat că urmărește regionalizarea și unificarea întregii lumi, în realitate Clubul s-a răzvrătit împotriva „ignoranței sinucigașe” a omenirii cu privire la adevărata ei condiție. Dr. Călin Georgescu, deși deține o funcție internațională atât de înaltă, nu a uitat că e român, și încă unul dedicat cauzei naționale. A elaborat strategia de dezvoltare durabilă a României pe următorii 30 de ani. Strategie din care nu s-a pus în operă nici măcar un paragraf. Nu întâmplător, d-l Georgescu a fost propus, la începutul lui 2012, să-l înlocuiască pe Emil Boc în fruntea guvernului României, dar interese obscure s-au opus. A fost o șansă pierdută de toți românii. Reproducem, în cele ce urmează, pledoaria de tip clasic, „prin noi înșine”, a domnului Georgescu, pentru schimbarea României.

„Acum, în România, omul devine «resursă umană»”

Ați detectat, în scrierile dv., „războiul nevăzut” din lume și din România. Cum arată acest război?

Criza actuală oferă unei umanități ingenucheată de atâtea rele prilejul de a medita asupra propriei supraviețuiri, pe unica sa planetă. După ce a „îmblânzit” natura, omul este supus acum manipulărilor de tot felul, spre profitul celor care stau la cârmă și, mai ales, în spatele marilor corporații. Nu se poate fura fără a controla mintea victimei. Discutăm azi de un război dus la nivelul minții. Este purtat de marile corporații și de politica neoliberală care au creat și mențin în continuare criza. Lăcomia marii finanțe a produs actuala instabilitate economică și socială. Marile

corporații nu au nevoie de minți libere, ci de roboței care, motivați doar de cucerirea unei poziții în ierarhie și de avantajele unei vieți luxoase, se înclină obedient la preceptele „politicilor corecte“. Personal, sfidez corectitudinea politică de toate culorile. Spre exemplu, Nestlé controlează peste 70% din apa îmbuteliată din lume, printre care Périer, San Pelegrino, Vittel. Este o acțiune neoliberală și postcolonială care atentează la un drept fundamental al omului - accesul primar la apă. Poate fi un drept uman transformat în marfă, cu etichetă și preț?! Se pare că da... În România, ca și în alte țări eliberate de comunism, cetățeanul este stăpânit prin frică. Ne este frică pentru că nu mai avem credință adevărată. Când ne rugăm și cerem ca Dumnezeu să ne „dea“ miracole, confundăm credința cu magia. Fără muncă asiduă și jertfă, nu-ți poți lua zborul către orizontul demnității. Pasărea născută în colivie crede că a zbura este o boală! De acest fapt s-a profitat după '89 și așa s-a perpetuat mentalitatea că, atât timp cât ai ce consuma, e bine. Burta plină stă mai presus de libertate! Spun încă o dată: acum, în România, se trăiește sub imperiul fricii. Când nu rămâi ferm în credința creștinească, se naște un gol prin care pătrunde groaza de moarte. Și atunci omul devine „resursă umană“ - un individ manipulat, fabricat prin înrobirea minții. Alimentele procesate industrial conțin substanțe care acționează subtil asupra sistemului nervos, imitând efectul drogurilor. Omul care mănâncă produse concentrate artificial devine dependent: în căutarea plăcerii, mănâncă tot timpul, fără să se hrănească. Mintea, sufletul și inima îi devin captive. Sistemul educațional de stat contribuie și el din plin la încătușarea minții și a spiritului. După ce sunt școliți conform prejudecăților cultivate de adulți, denumite eufemistic „programe naționale“, elevii devin de-a dreptul incapabili să gândească sau să acționeze în alt mod decât cel pe care l-au impus formatorii lor... Eu, în acești 25 de ani, am văzut în România doar promovarea malignă a incompetenței. O perioadă în care sufletul românesc a fost trecut prin sabie. De aceea, cred că se impune urgent reprofesionalizarea României și restabilirea valorilor morale ireproșabile, de care, în istoria sa, poporul nostru a făcut dovadă prin fapte.

Ați identificat „rețeta” și „cheia” succesului României: micul producător, țăranul. Pe ce vă bazați în acest scenariu?

A te baza pe micul producător, pe țăranul care a dat identitatea românilor, înseamnă să contracarezi asediul corporațiilor, care îți dictează ce să mănânci, ce să bei, cu ce să te îmbraci, ba chiar și cum să gândești. Țăranul își organizează singur propria producție. Te salvezi tu, ca țară, și îi mai ajuți și pe alții care vor să o facă și nu mai au cum. Micul producător contribuie la însănătoșirea României. Grație lui vom rezolva, în cea mai mare parte, problema șomajului. Toată lumea va avea ceva de făcut. Dacă știi să faci ceva cu mâna ta, nu depinzi de nimeni, ești autonom. Acum, românii bat drumurile Occidentului, slugărind prin străini, în loc să muncească și să prospere în țara lor. Tot ce ar trebui să facem, ca guvern național, ar fi să promovăm micul întreprinzător, breslele și meseriile larg răspândite, ajutate de o industrie performantă și nepoluantă. Acțiuni precise, nu bătut apa în piuă pe marginea unor generalități. Micul producător ne oferă, prin urmare, definiția succesului.

„Cei ce conduc România sunt făcuți, nu născuți. Sunt niște mutanți, o altă specie”

Ce „definiție” ne oferă politicienii care au condus țara în ultimii 25 de ani?

Prădătorii care au condus și conduc țara ignoră viitorul și nu ne pregătesc pentru el; pe ei nu-i interesează decât prezentul, să poată fura acum, când mintea poporului este încă înrobătă. Cei ce conduc România sunt făcuți, nu născuți. Ei sunt omul nou, creat înainte de '89. Sunt niște mutanți, o altă specie! **Din păcate, asistăm la o disoluție totală a țării. Iar intelectualii păstrează o tăcere complice. Rar găsești un intelectual integru.** Mare parte dintre cetățenii României pot fi comparați cu robii care servesc unui sistem mafiot. Politicienii, ca și intelectualii, caută „să vorbească frumos”, ca să nu „deranjeze”, toți vor să fie politic corecți. Oameni buni, nu mai priviți la culoarea cenușie ca la un simbol al cumințeniei, este timpul să ne trezim! Totul s-a transformat într-un imens crematoriu unde sunt incinerate libertatea și viitorul neamului românesc. Ridică-te, Gheorghe, ridică-te, Ioane!

Dar „Ion” și „Gheorghe” sunt ignorați, statul român ascultă de alte „glasuri”... Care este contextul internațional în care România ar putea să-și folosească atuurile proprii, naturale?

Se recunoaște la nivel european că toate modelele de până acum au erodat capitalul natural. Singura soluție este dezvoltarea durabilă sau, mai corect spus, sustenabilă, pentru că vorbim de obiective pe termen lung. Dezvoltarea nu trebuie să se facă prin epuizarea resurselor, ci la niveluri și în ritmuri care să permită regenerarea acestora. Criza actuală este o criză de sistem, ea va continua mult timp de acum înainte, până la schimbarea profundă a paradigmei economice mondiale. Consumul de resurse este problema pe termen scurt și lung a omenirii. Mare parte a ecosistemelor planetei sunt distruse. Unul din trei alimente pe care le avem pe masă se datorează contribuției albinelor. Dispariția acestor mici vietăți poate duce la stingerea vieții. Polenizarea artificială se practică deja în China, prima țară unde aceste insecte excepționale aproape că au dispărut. Pe acest fond se duce o luptă aprigă pentru ceea ce numim resurse strategice, adică apa și hrana, dar și energia verde. Or, România mai deține încă posibilități importante de utilizare a acestor resurse. Știm ce urmează; întrebarea este dacă suntem pregătiți să întâmpinăm acest val al schimbării. Din păcate, în politica românească postdecembristă, lipsește cu desăvârșire o viziune pe termen lung. Lipsește harta viitorului. Dacă România ar înțelege ce șansă uriașă are în plină criză, ar face un salt gigantic, nu doar pentru refacerea ei, ci și pentru a ocupa o poziție de lider imbatabil, cel puțin în zona balcanică. Am putea restaura dreptatea socială, apăra suveranitatea țării și conserva tradițiile neamului românesc. **Să nu uităm că România nu este o țară oarecare. Noi, românii, suntem o civilizație.** De aceea, necesitățile politicii externe ale României sunt, mai ales, păstrarea identității statului în fața atacului entităților non-statale, adică a corporațiilor și „investitorilor strategici” de genul fondurilor speculative. România are nevoie de un stat care își servește cu abnegație cetățenii, și

nu de unul care slugărește capitalul internațional. Consolidarea și dezvoltarea statului național unitar modern trebuie să fie deviza noastră, așa cum a fost a înaintașilor noștri. Întărirea statului este esențială în vremurile pe care le trăim. Binomul stat-cetățean este cel pe care a funcționat mare parte din istoria omenirii; dacă un stat colapsează, se produce și o prăbușire a societății, cetățeanul fiind confruntat cu o situație de anarhie ca cea din Somalia. Statul român nu trebuie să se îndepărteze sub nici un motiv de rădăcinile sale și de istoria neamului. Când statul servește „corectitudinea politică” și trimite jandarmii să-i bată pe truditorii pământului care-și apără dreptul la apă și hrană – cum se întâmplă la Pungești –, ne aflăm deja în fața unei trădări de țară. Poporul nu mai poate rămâne indiferent!

„200 de companii multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc”

Românii din Pungești și din alte localități se luptă cu una sau mai multe corporații. Acolo s-a ajuns deja la dictatură. Ce rol joacă politicul în acest context?

Corporațiile dictează la ora actuală politicului în cea mai mare parte a lumii. Urmărind doar propriul profit, ele ascund realitatea, subminând viitorul generațiilor tinere și privând națiunile de lideri autentici și de patrioți. 200 de multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc! Domeniul economic este condus de FMI, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului. Troica aceasta a dus la prăbușirea economică și la dezastru ecologic în multe locuri din lume. În loc de politici economice serioase, românilor li se oferă pâine și circ: să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine. Aceasta, pe un fond de sărăcie și decădere morală fără precedent. Cantitatea de pâine vândută a scăzut cu 25% față de 1990, iar numărul cărților, cu 85%. Sunt cifre care vorbesc de la sine despre starea precară și lipsa de viitor a României în actuala situație. România are nevoie de o conducere capabilă să se opună proiectelor geopolitice care vizează distrugerea statelor naționale și transformarea țării într-un teren de vânatoare economică (masacrarea faunei, vânătorile cu acte mai mult sau mai puțin în regulă sunt un capitol la fel de trist). România trebuie să găsească o poziție de echilibru între forțele geopolitice globale și să învețe să negocieze cu puterile lumii, având ca ancoră doar interesul național. Putem să spunem, fără teama de a greși, că destabilizarea prezentă a Ucrainei, prin proteste violente dirijate, este pe punctul de a declanșa un nou Război Rece între Rusia și SUA. Un „război ascuns” mocnește deja în Asia, între China și principalul aliat din Asia al SUA, Japonia. În acest nou context, extrem de tensionat, România, în loc să fie un factor de stabilitate, apare, prin scandalurile politice la zi, ca un no man's land, un fel de tărâm al nimănui care poate oricând exploda, aruncând în aer întreaga regiune sud-estică a Europei. Iată de ce, mai mult ca oricând, avem nevoie de lideri respectați pe plan internațional, capabili să întărească statalitatea României și să găsească alte surse de finanțare decât vânzarea pe nimic a bogățiilor naturale și activelor nației. În prezent, țara se află într-o situație atât de jalnică, încât sunt aplaudate chiar și investițiile „europene” în gropi de gunoi, pompos numite „sistem integrat de management al deșeurilor”, amenajate în satele cele mai pitorești și cu

mare potențial agro-turistic (vezi cazul comunei Fărcașa din județul Maramureș). Practic, România se află sub asediul marilor corporații. Acțiunea de la Pungești este relevantă. Statul apără o corporație împotriva propriilor săi cetățeni. Oamenii sunt bătuți în curtea lor. Este mai rău decât într-un război împotriva unei puteri străine! De câteva luni, statul își terorizează cetățenii care nu se pleacă în fața interesului celor fără de țară. A luat cumva UE poziție față de această încălcare flagrantă a celor mai importante drepturi ale omului, față de o acțiune criminală fără precedent?

„România este o țară prea bogată, cu un pământ prea fertil, ca să fie păstrată fără luptă!”

Unde se află astăzi țara noastră pe harta financiară și economică a lumii?

România are nevoie de un sistem financiar care să-i aparțină, de o politică monetară care să răspundă nevoilor specifice și de o politică fiscală dictată de realitățile noastre. În țara noastră bătrânii sunt umiliți, copiii nu au viitor, pământul este vândut străinilor, iar credința strămoșească este călcată în picioare – iată realitatea! Dezastrul este băgat sub preș. Se dau cifre, care de care mai umflate. Una sunt cifrele, alta economia reală. De pildă, se tot scrie că am ieșit din criză. Cum să iasă din criză statul român, când cheltuielile cu bunurile și serviciile au atins, în 2013, nivelul din 2008, anul în care se arunca cu bani în stânga și în dreapta?! Cheltuielile bugetului general consolidat, cu bunuri și servicii, au atins în 2013 nivelul de 6,2% din PIB, apropiate de cele din 2008, când au însemnat 6,5% din PIB. Se impune o simplă constatare: România nu va prospera decât prin introducerea disciplinei financiare. Astăzi, România este o țară în faliment, care trăiește pe datorie.

Ce fel de stat este statul român de azi? Care sunt deciziile pe care le poate lua, cu privire la propria dezvoltare?

Statul român actual este un stat slab. Acționează conform unor mituri și prejudecăți, ia decizii importante pe bază de wishful thinking (gândirea deziderativă ce distorsionează realitatea în funcție de propriile dorințe). Societatea românească diferă de economiile mature din Europa, în sensul că, dacă în Europa se schimbă un guvern, nu se întâmplă nimic grav, economia merge înainte, structura instituțională funcționează. Pe când în România nu avem management performant, iar managementul înseamnă viziune, perspectivă. Statul român actual nu mai există, pentru că nu mai funcționează instituțional. Accidentul aviatic din Munții Apuseni este o dovadă a inexistenței statului.

Ați afirmat că redresarea statului nu se poate face decât prin patriotism în limitele adevărului, reluând formula interbelică „prin noi înșine”. Mai putem invoca acest concept în epoca globalizării?

Totul ne este permis, dar nu totul ne este și de folos, spunea Sfântul Apostol Pavel. Și mai spunea că omul întreg, puternic, chiar dacă totul îi este permis, nu se va lăsa stăpânit de tot ceea ce-i este îngăduit. Totul, dar absolut totul se face doar

semănând dragoste, nu ură și trădare. Lucrurile au mers prea departe din cauza modului total inadecvat de conducere a țării în ultimii 25 de ani. Cei care au deținut puterea au urmărit doar interesele lor, personale și de grup, și nu cele ale țării. Or, nu ai cum să fii de folos țării tale dacă nu o iubești și dacă nu-i vrei binele! Formula „prin noi înșine” nu poate fi transpusă în practică de către cei care dușmănesc România. Sunt țări importante care, în ultimii 20 de ani, s-au dezvoltat spectaculos pe baza modelului „prin noi înșine”. În anii '70, Finlanda era la coada țărilor scandinave, acum este în fruntea lor. La mijlocul anilor '90, economia Rusiei a fost aproape ruinată de globaliști, cu rețetele lor neoliberale, dar și-a revenit spectaculos când țara a adoptat modelul „prin noi înșine”. Japonia, Norvegia, Polonia, Ungaria sunt alte exemple grăitoare de țări care nu au cedat presiunilor „terminatorilor” internaționali și au reușit să prospere economic. A ne dezvolta prin noi înșine înseamnă în primul rând a investi în om. Or, aceasta a lipsit cu desăvârșire. Românul trebuie lăsat să facă ce poate el mai bine, nu ce cred de cuviință niște funcționari de la București sau Bruxelles, și atunci toată țara va înflori. De ce oare românii sunt foarte apreciați în multe locuri importante din lume, iar în țara lor nu au un loc de muncă? În acest sens, exemplul istoric pașoptist ne stă la îndemână. Este greu, dar se poate! Insuflă-i tânărului mândria pentru istoria neamului său! Când ne vorbea profesorul la școală de Mihai Viteazul, de Ștefan cel Sfânt, intram în pielea lor ca eroi și doream, noi, copiii, să facem la fel pentru țara noastră. Numai așa va deveni tânărul responsabil. Din păcate, istoria este minimalizată; pur și simplu s-a tăiat panglica istoriei, s-a întrerupt legătura cu eroii și martirii neamului, uitându-se că fiecare generație făurește istoria celor următoare.

„Capitalul gigantic al României este dat de resursele naturale”

Vorbiți, alături de mulți alți futurologi, de marea criză alimentară și a apei. Dar Chevron forează pentru gaze de șist în Dobrogea, unde există un fluviu subteran de apă dulce, cât Dunărea. Nu va fi pusă această resursă în pericol?

Criza apei și a hranei, din zona anilor 2020, va fi mult mai serioasă și mai devastatoare decât criza economico-financiară de acum. Suntem pregătiți să o întâmpinăm? Aceasta este întrebarea. Aurul României nu este cel mineral, îngropat sub munte, ci stratul subțire de sol fertil, la care se adaugă apa și condițiile geomorfologice excepționale ale țării noastre. Politic vorbind, e nevoie să știi să cânti la orgă, adică pe mai multe claviaturi simultan, ca să poți conduce o țară. Pentru că o decizie greșită se poate răsfărca negativ în alte locuri. Prevenția, anticiparea ne stau la îndemână. Cunosce resursa uriașă de apă din Dobrogea. Sigur că poate să fie afectată, și încă grav, dacă se permite această afacere a Chevron, extrem de nocivă, adevărat atentat la adresa vieții. Este un exemplu tipic de acțiune de-a dreptul criminală a unei corporații. Wall Street-ul este numai minciună, lipsit de strategie și de viziune, un uriaș cu picioare de lut. Exemplul Californiei este grăitor în acest sens: deși, în ultimii doi ani, în toată California, persistă o secetă devastatoare, politicul a permis demararea forărilor pentru gaze de șist.

În context economic global, cu ce valori naturale vine România în concertul națiunilor?

România este o țară prea bogată, cu un pământ prea fertil, ca să fie păstrată fără luptă! Științific, din 9 regiuni bio-geografice ale Terrei, România deține 5, având cea mai importantă eco-regiune la nivel global. Mai mult de jumătate din Carpați, cei mai sălbatici ca natură, sunt în țara noastră. Peste jumătate din carnivorele mari ale Europei sunt în România. Avem apoi Delta Dunării, zonele umede și pădurile – un tezaur. Capitalul gigantic al României este dat de resursele naturale. Și, în special, de baza genetică pură pe care o are, fiind printre foarte puținele țări din Europa care dețin așa ceva. Dacă numesc doar cele 220.000 de ha de pădure virgină, apoi cernoziomul ciocolatiu, cel mai productiv dintre toate tipurile de sol, aflat cu predilecție în Dobrogea, se poate vedea capacitatea sigură de a dezvolta durabil țara. Nu poți avea dezvoltare durabilă fără fundamentul dat de resursele naturale pure. Sub acest aspect, România se înscrie în zona marilor negociatori, fiind un potențial multiplicator genetic pentru țările care au doar resurse financiare, dar nu și pe cele naturale. Sau au pădure, dar nu au codru. Lumea occidentală este disperată să aibă hrană și apă de foarte bună calitate pentru cetățenii ei. Doar astfel își asigură continuitatea ca neam. Toți sunt conștienți de pericolul alimentației industriale, plină de E-uri și aducătoare de boli pe care medicina actuală nu le poate trata.

„Țăranul român reprezintă nu doar șansa redresării României, ci însăși speranța renașterii lumii occidentale”

Între factorii care subminează identitatea românească și viitorul națiunii române ați numit distrugerea țăranimii. Ce mai reprezintă țăranii? Mai sunt ei un element identitar al românilor?

Țăranul român reprezintă gena autentică a civilizației mileniului actual. El reprezintă nu doar șansa redresării României, ci însăși speranța renașterii lumii occidentale, care încearcă cu disperare să-și îndrepte nesăbuitele trecutului. Țăranul român a fost în mare parte distrus de febra consumistă și de supermarketurile care s-au înmulțit enorm la nivelul întregii țări. Apoi a fost redus la tăcere, fiindu-i atacat cadrul natural, de care depinde existența sa. A fost jefuit orbește, s-a vândut pe nimic resursa naturală primară. Prin urmare, eu nu aș promova industria alimentelor bio, ci gospodăria țărănească tradițională. Prin ea am ajunge la bio în mod natural. România, țară bio! Cu ea aș cuceri lumea toată! Roșia românească – cultivă această roșie în Germania. Pune-l pe neamț să o facă! Ei bine, nu poate, cu toată tehnologia lui, pentru că nu are pământul țării noastre, care este cel mai roditor. Și, peste asta, este un pământ sfânt. Dacă se pune la punct agricultura țărănească tradițională, exporturile de grâne românești se vor face nu pe bani, ci contra aur.

În acest caz, de ce nu sprijină băncile din România țăranimea?

Cum să sprijine băncile esența dezvoltării noastre, când peste 80% din ele sunt străine? Nu au nici un interes să o facă. Decapitalizarea băncilor românești s-a făcut

cu bună știință. Dezbaterea politică cea mai frecventă din societatea românească este cea legată de putere. Problema este că, atunci când deții puterea și nu știi ce să faci cu ea sau nu ai cu cine să faci ceea ce ți-ai propus, intri în impas. Ieșirea din această dilemă nu poate fi dată decât prin cultivarea profesionalismului autentic. Același lucru este valabil și în cadrul sistemului bancar. România este poligon de încercări pentru sistemul bancar internațional. La filialele din țara noastră, băncile-mamă trimit cadre de conducere slab pregătite profesional, dispuse la experimente, care duc o politică de jecmănire a populației, și nu de dezvoltare. S-a ajuns la situații absurde: dacă „economisești” la o bancă, ajungi să retragi, la sfârșit, mai puțin decât ai depus! România ar trebui să aibă o instituție de credit agricol, așa cum a propus Take Ionescu în documentul „România în anul 3000”, încă din 1920. Ce oameni, ce viziune, ce dăruire față de țară!

Se știe că ați elaborat Strategia de dezvoltare durabilă a României. Cum ar trebui să fie și ce puncte ar trebui să alcătuiască această strategie?

În primul rând, trebuie să gândești Adevărul, să spui Adevărul și să iubești Adevărul. Cheia succesului în dezvoltarea țării stă în dragoste, unire, întărirea familiei și micul producător. Restul sunt detalii. Strategia țării se poartă în inimă și are câteva puncte, care încap pe o pagină: 1. Întărirea legislativă și constituțională a statului. Legi administrate eficient de funcționari în a căror autoritate populația să aibă încredere. 2. Lansarea cercetării și dezvoltării cu implicarea universităților. 3. Politici monetare și fiscale ferme. Nivelul taxelor să fie scăzut. Păstrarea monedei naționale este un mare atu, care nu trebuie neglijat. **Și sub nici o formă nu trebuie aderat la moneda euro!** 4. Dezvoltarea căilor de transport. 5. O politică externă regională și globală de promovare a concilierii. 6. Transformarea unui handicap în avantaj de nișă economică: agricultura românească. Protecția pădurilor și conservarea mediului. Dezvoltarea durabilă – concept național. 7. Securitatea persoanei: strategia de sănătate bazată pe prevenție, hrană sănătoasă, educație prin mișcare, politică demografică stabilă. România deține Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă (SNDD) încă din 2008, dar nu s-a pus în practică nici o propoziție din acest document. SNDD este un pas spre civilizație, este strategia interesului comun, care ar trebui să primeze asupra confruntărilor politice și momentelor electorale. SNDD stabilește cadrul de manifestare a ambiției de dezvoltare, care nu poate fi programată și garantată decât pe termen lung. **Dificultățile în elaborarea documentului nu au constatat în introducerea de idei noi, ci în efortul de a scăpa de cele vechi.** Un ultim aspect esențial este politica demografică, neglijată total de toate forțele politice din țară. Pierderea demografică a însumat, între 1990 și 2014, peste 3 milioane de oameni. Aceasta a făcut să avem 19 milioane de cetățeni acum, iar consecințele pe viitor, dacă nu se iau măsuri imediate, vor fi dramatice.

„Lașitatea conduce România! Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!”

V-ați opus economiei extractive. Guvernanții actuali se grăbesc să demareze o serie de proiecte miniere, crezând că asta va genera dezvoltare și locuri de muncă. Ce propuneți în schimb?

Pe plan economic, avem nevoie de măsuri pentru a pune în valoare avantajele competitive reale de care mai dispune România, prin consolidarea capitalului național, întărirea regimului proprietății și încurajarea inițiativei antreprenoriale. Aceasta înseamnă o economie civică, moleculară, care ține cont de faptul că prosperitatea unei națiuni depinde de prosperitatea fiecărui individ în parte. Cu alte cuvinte, nu am nevoie de 5 latifundii în agricultură, ci de 500.000 de țărani viguroși care să dezvolte o țară întreagă. Nu am nevoie de o economie extractivă cum este acum, în care doar se vând resursele naturale și activele existente. Dacă îți vinzi tot ce ai în casă, unde ajungi, cum mai trăiești? Este nevoie să produci, deci întrebarea care ar trebui pusă fiecărui român este: ce știi să faci? Un proiect minier sănătos nu înseamnă să vindem resursele pe nimic, ci să folosim noi resursele – asta înseamnă proiect valabil. Prin noi înșine! **Mina de la Roșia Montană se poate deschide și exploata numai de către România, apelând la tehnologia clasică și prietenoasă cu mediul, dând de lucru la toată lumea printr-o investiție de numai 100 de milioane de euro.** Dar se vrea așa ceva? S-a vorbit mult despre reforma statului, a clasei politice. După 25 de ani, există impresia că se urmărește doar o redistribuire a puterii și dobândirea de avantaje pentru cei care o dețin. Acum, mai mult ca oricând, avem nevoie de un dialog real, de o conciliere națională.

V-ați declarat îngrijorat că statul român s-a privatizat. Ce presupune această privatizare?

După 1990, statul român s-a privatizat și nu mai poate răspunde corpului social, pentru că nu mai are ce vorbi cu el decât atunci când îi cere voturile. Cine deținea, înainte de 1989, controlul informativ al obiectivelor economice a trecut din barca comunistă în cea a capitalismului extractiv, însușindu-și, prin „privatizare”, ceea ce deținea sub control în comunism. Și nimeni nu spune nimic. Lașitatea conduce România! Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!

„România este un vultur închis într-o colivie”

Astăzi, toți politicienii noștri sunt profesori, de regulă la universități private. Ce părere aveți despre nivelul științific al acestor universități?

Conducătorii vremelnici ai României au distrus țara. Iar puținii profesori adevărați pe care îi mai avem au mâinile legate. Școala românească actuală este în suferință. Dacă vrei să înrobești o țară, îi distrugi educația. Așa s-a și întâmplat. Dacă ai educație performantă, ești, ca popor, liber. România este un vultur închis într-o colivie, din care nu poate să-și întindă aripile, să zboare. Universitățile particulare ar trebui desființate, fără excepție. Sunt doar o industrie de diplome fără acoperire, urmărind doar profitul și spălarea creierelor. Au fost viciate, evident, și universitățile de stat. La Medicină, înainte de '89, se tragea linia sub ultimul intrat la 9,80. Acum se intră și cu 4. Cum să mai comentezi așa ceva? Manuale alternative? O samavolnicie!

Istoria poporului român este cumva alternativă? Geografia țării este cumva alternativă? Mama ta este alternativă? Avem cumva alternative sau dileme cu privire la adevărurile morale? Mai toți politicienii noștri, da, sunt „profesori” – nu de gimnaziu, nu de liceu, ci profesori universitari. De unde până unde? Pe vremea lui Spiru Haret, ca să obții titlul de profesor, treceai prin examene foarte dure, trebuia să înveți pedagogie, iar la final numirea era semnată de Rege. Astăzi, învățământul superior din România scoate pe bandă rulantă absolvenți interesați doar de diplomă. Se citește foarte puțin. 1,5% din adolescenți citesc cel mult 2 cărți pe an. Camera Deputaților a votat 28 de milioane de euro pentru cumpărarea de stick-uri de memorie pentru calculatoarele școlare, în condițiile în care 50% din școli nu au apă caldă și căldură. Totul este absurd în România!

Analizând sfertul de veac de când suntem liberi, ce puteți spune? Am câștigat sau nu libertatea? Am ajuns să iubim competiția între valori, șansa de a alege?

Competiția minților din Occident a fost transformată în România într-o cursă nebună după profit. Societatea s-a transformat într-una de consum, supusă unei manipulări masive. S-a înlocuit știința cu miturile și s-a pledat pentru libertate fără responsabilitate, spre a acoperi fraudele. Sub toga câtorva profeți din țara asta se ascund fraudă și manipularea cea mare. România nu este o țară liberă atâta timp cât presa, în cea mai mare parte, este dirijată. Mulți și-au vândut, pentru 30 de arginți, și sufletul, și țara. Dacă vrei să-i înveți pe oameni să fie liberi, învață-i o meserie. Or, în România nu mai sunt meseriași, sunt doar afaceriști.

„Roșia Montană și gazele de șist nu sunt proiecte, ci afaceri murdare, antinaționale și jefuitoare de suflete”

La capitolul „realizări”, în cei 25 de ani de democrație, consemnăm alarmați retrocedările de proprietăți, făcute pe baza legii restitutio in integrum. Cât și cum s-a retrocedat?

„În mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă”, spunea părintele Arsenie Boca. Pentru pământul țării, eroii neamului și-au dat viața, iar contemporanii noștri își vând sufletul pentru un pumn de arginți. Instituția proprietății este dinamitată în România. Democrație fără proprietate privată nu există, iar proprietatea privată fără instituția care să o înregistreze și să o apere, și anume cadastrul general, nu există nici ea. De 25 de ani, nu a fost pusă ordine în cadastrul general, pentru că este nevoie de haos. Unde este haos este și interes, pentru că, în toți acești ani, statul a retrocedat păduri, terenuri, ape, clădiri, în valoare de peste 60 de miliarde de euro! Legea 247 și Legea 1 din 2000 au distrus pădurile țării. **Încă mai sunt valabile ordonanțe ale lui Horthy, din 1940.**

În acest context, cum vor ajuta proiectele Roșia Montană și gazele de șist, în caz de realizare, economia românească?

În primul rând, nu sunt proiecte, ci afaceri murdare ale celor de la Gold Corporation și Chevron, în strânsă legătură cu clasa politică românească ticăloasă. Iar Chevron este unul din cei mai mari poluatori privați din istorie, urmat de Exxon și British Petroleum. Sunt afaceri antinaționale și jefuitoare de suflete, pentru că i-au aruncat pe oameni în război, român contra român, în propria lor țară. Nu au nici o substanță științifică și sunt total non-ecologice și distrugătoare de vieți prin consecințele ulterioare. S-a scris mult pe tema asta, dar eu vă spun un lucru: aceste intenții nu se vor pune în aplicare. Punct. Și Roșia Montană, și Pungești sunt pământ românesc și așa vor rămâne! Iar cei ce le apără sunt eroi. Nu vorbesc de ecologie aici, n-am ce vorbi, eu discut despre pământul meu, care nu este al generației mele, ci al urmașilor mei și al urmașilor urmașilor mei, în veacul vecilor! Cea mai jalnică este prestația clasei politice. Pe 2 decembrie trecut, la Pungești, se loveau românii pe români cu ciomegele, dar în București era bal cu toalete de mii de euro, purtate de cocotele politice și corporatiste. Este greșos! Și un ultim aspect: unde este poziția BOR față de situația de la Pungești? Cum au fost susținuți cei câțiva preoți și monahi care s-au opus cu mare curaj fărădelegilor? Din păcate, la noi, românii, tăcerea este un nărav vechi al clerului.

Este pământul țării de vânzare? Se pare că politicienii și unii proprietari români nu au nimic împotriva vânzării pământului către străini.

Pământul țării este sfânt prin eroii, martirii și sfinții pe care îi adăpostește în adânc, spunea părintele Iustin Pârvu. Nu este de vânzare nimănui și nicicând. Cu toate acestea, de la 1 ianuarie, politicienii români au dat drumul să se vândă! Dacă nu iubesc glia străbună și nu au lucrat niciodată pământul, cum să-l apere? La fel este și cu oamenii: îți dai afară copiii din casă? Este o luptă teribilă pentru putere. Or, o țară care are 12% analfabeți și încă până la 20% analfabeți științific, persoane care citesc, dar nu înțeleg nimic, este ușor de manipulat. Guvernanții au nevoie de o masă amorfă, care să pună ștampila pe buletinul de vot; în acest scop, populația este instrumentată să răspundă pavlovian la pomeni electorale gen ulei, zahăr și pui.

Ce ați dorit să spuneți prin afirmația făcută într-o conferință: „românii au uitat să trăiască vertical“?

Ne-am uitat tradițiile și de unde am venit. Suntem vânduți corporațiilor, care vor doar să cheltuiască, fără să înțeleagă de ce. Oamenii nu mai au exemple tari de virtute, și atunci își iau lumea în cap. Nu există un proiect comun, ci doar planuri individuale. Fiecare pentru el. Pierderea verticalității vine din lipsa noastră de dragoste față de pământul nostru și de înțelegere a rostului neamului românesc. Spre exemplu, SUA au transmis de curând că investitorii americani vor veni în România numai dacă se va semna un nou acord cu FMI și va fi votată o legislație permisivă pentru exploatarea gazelor de șist. Cât tupeu trebuie să ai, ca să faci o asemenea declarație? Și câtă slugărnicie ca să o accepți? Dar „brazii se frâng, nu se îndoiesc“, spunea un erou al neamului, Ion Gavrilă Ogoranu. Eu zic că românii nu vor sta îndărătul gratiilor, până ce bătrânețea și rutina vor pune stăpânire pe ei, iar vitejia va rămâne amintire și dorință neîmplinită. Pentru menținerea verticalității, familia este

de bază. Și aici s-a săpat adânc, pentru distrugerea ei. Peste 2 milioane de români lucrează în afara țării și trimit bani acasă. Dar acasă au rămas familii distruse, divorțurile s-au înmulțit peste măsură, ca și copiii abandonați și oamenii bolnavi sufletește și moralicește.

„Conștiința poporului român nu suportă politica publică a trădării și înrobirii”

De ce credeți că România este o țară „condamnată la neputință”?

Statul nu pune în practică ce spune sau ce spune legea. Prin urmare, încrederea în instituțiile statului este zero. **Dacă ai o lege, îți mai trebuie una care să o pună în aplicare.** Cum să ai încredere în cineva care te fură și te umilește permanent? Politicul în România stăpânește bine arta manipulării și a dezinformării, pentru a se menține la putere. Se schimbă doar politicienii, ei între ei, pentru că în spate au același scop anticreștin. Iar efectele se văd nu doar în sărăcia și umilința trăite de români în țară, ci și în afara țării. De multă vreme, „român” este în Occident un calificativ depreciativ, și nu denumirea unui neam demn de stimă. Supremația politicului este în România un semn de pierdere a orientării creștine. Omul a pierdut nădejdea mântuirii, iar politica a devenit un fel de mântuire socială. Compromisul în gândire și vorbă, nepăsarea în faptă au deschis drum liber absurdului în societatea românească.

Ce nădejde aveți în refacerea României? Cum vedeți viitorul ei?

Sunt oameni pregătiți în această țară să facă istorie, și nu spectacol ieftin. La ora actuală, în România este un soi de văicăreală cronicizată. Trebuie făcută diferența între văicăreală și atitudine. **Toți se văicăresc că nu au bani, se plâng de ticăloșia clasei politice, dar nu ies în stradă pentru unire și schimbare. Nu puneți, ne îndeamnă Mântuitorul, petic de postav nou la haina veche, pentru că se rupe, și nici vin nou în burduf vechi, pentru că se crapă. Schimbarea, ca să fie efectivă, trebuie să fie totală.** Conștiința poporului român nu suportă politica publică a trădării și înrobirii. Să luăm aminte, vremea refacerii se apropie! Speranța este mare numai pentru cel ce are credința mare. Chiar dacă hoții și impostura par astăzi de neînvins, greu de înlăturat, chiar dacă par că sporesc zilnic în putere, chiar dacă avem impresia că a dispărut credința, viitorul României va fi demn și luminos, pentru că pe dedesubtul viiturii rău mirositoare de acum curge fluviul credinței strămoșești. **Trebuie doar să îndrăznim!**

Trimiteti mai departe acest document !!!!

Iasi, 06 martie 2014 !!!